

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/335/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7198899351
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7198899351.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne: U. S., nar. X.X.XXXX, bytom S. O. XXX, okres S. - R., zast. JUDr. Mikuláš Buzgó, advokát so sídlom v Košiciach, Štúrova 20 proti žalovaným: 1. Slovenská správa ciest, Investičná výstavba a správa ciest, so sídlom v Košiciach, Kasárenské námestie 4, 2. Košický samosprávny kraj, so sídlom v Košiciach, Námestie maratónu mieru 1, o vydanie bezdôvodného obohatenia 178,92 eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 20C/1136/1998 z 26.5.2017 a proti uzneseniu Okresného súdu Košice I sp.zn. 20C/1136/1998 z 26.5.2017

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok okrem výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odmieťa odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Z r u š u j e uznesenie a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom návrh na prerušenie konania zamietol. Zamietol žalobu, náhradu trov konania žalovaným v 1. a 2. rade nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa právna predchodkyňa žalobkyne domáhala vydania bezdôvodného obohatenia pôvodne vo výške 97.620,10 Sk (3.240,40 eur) s prísl. voči žalovanému v 1. rade (Slovenská správa ciest) a následne aj voči žalovanému v 2. rade (Košický samosprávny kraj).

3. Vychádzal zo zistenia, že právna predchodkyňa žalobkyne bola vlastníčkou parciel podľa výpisu z KN kat. úz. S.Á. O. zapísaných na LV č. XXX a to parcely č. XXXX trvalý trávny porast o výmere 1320 m², parcely č. XXXX trvalý trávny porast o výmere 863 m², parcely č. XXXX trvalý trávny porast o výmere 622 v podiele 2/5 a LV č. XXX parcely č. XXXX trvalý trávny porast o výmere 755 m², parcely č. XXXX trvalý trávny porast o výmere 2827 m², parcely č. XXXX orná pôda o výmere 1431 m², parcely č. XXXX orná pôda o výmere 2439 m² v podiele 1/1. Ďalej vychádzal zo zistenia, že Okresný národný výbor Košice - vidiek, odbor územného plánovania a stavebného poriadku pod č. ÚP 1700/89-Ng z 23.10.1989 vydal vyvlastňovacie rozhodnutie, ktoré malo nadobudnúť právoplatnosť 25.6.1990, ktorým boli vyvlastnené časti týchto parciel pre účely stavby preložky cesty II/547 kat. úz. S. O. pod položkou 30 (str. 6) z parcely č. XXXX vyvlastnených 1678 m² za náhradu 671,20 Sk, pod položkou 31 (str. 6) z parcely č. XXXX vyvlastnených 120 m² za náhradu 48,- Sk, pod položkou 117 (str. 20) z parcely č. XXXX vyvlastnených 15 m² za náhradu 6,- Sk, z parcely č. XXXX vyvlastnených 15 m² za náhradu 6,- Sk pod položkou 37 (str. 7) z parcely č. XXXX bolo vyvlastnených 328 m² za náhradu 131,20 Sk, pod položkou 27 (str. 5) z parcely č. XXXX bolo vyvlastnených 1268 m² za náhradu 507,20 Sk, pod položkou 9 (str. 3) z parcely č. XXXX bolo vyvlastnených 572 m² za náhradu 228,80 Sk. Náhrada bola stanovená podľa ust. § 2

ods. 1 vyhlášky č. 122/84 Zb. o náhradách pri vyvlastnení stavieb, pozemkov a porastov a práv k nim a § 14 ods. 1 a 5 vyhlášky č. 205/88 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zariadenie práva osobného užívania pozemkov a o náhradách za dočasné užívanie pozemkov. Zistil, že Okresný úrad Košice - okolie nevyhoviel žiadosti žalovaného v 1. rade o preskúmanie vyvlastňovacieho rozhodnutia pre stavbu preložky cesty II/547 v S. O. poukazujúc na to, že vyvlastňovacie rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25.6.1990 v zmysle § 52 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a obnova konania nie je prípustná, nakoľko návrh na obnovu konania nebol podaný do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Konštatoval, že právna predchodkyňa žalobkyne pôvodnou žalobou sa domáhala zaplata čiasťky 97.620,10 Sk, následne, v podaní označenom ako spresnenie žalobného návrhu, vyčíslila celkový svoj nárok pôvodne voči žalovanému v 1. rade na sumu 79.313,00 Sk s prísl., ďalším písomným podaním z 13.7.2011 požadovala zaplata sumy 34.446,50 Sk s prísl.

5. Pôvodná žalobkyňa dňa 30.8.2012 zomrela, jej procesnou nástupkyňou je U. S., rod. U. (žalobkyňa) nar. X.X.XXXX ako jediná dedička pôvodnej žalobkyne, preto uznesením z 5.9.2013 rozhodol o pokračovaní v konaní s U. S..

6. Návrh na zmenu žaloby v zmysle podania z 13.7.2011 a zo dňa 14.9.2016 uznesením z 26.5.2017 nepripustil. Predmetným uznesením zároveň rozhodol o zastavení konania v časti o zaplata 3.061,48 eur s prísl.

7. Po právnom posúdení veci podľa § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1, 2 OZ s prihľadnutím na ust. § 470 ods. 1, 2, 3, 4 a čl. 8 Základných princípov C.s.p., vychádzajúc z vykonaného dokazovania, mal preukázané a v konaní uvedená skutočnosť ani nebola spornou, že žalovaný v 2. rade je vlastníkom stavby - cesty II. triedy od 1.1.2004 a do 31.12.2003 uvedená stavba bola vo vlastníctve SR v správe žalovaného v 1. rade.

8. Poukazujúc na rozhodnutia NS SR sp.zn. 2Cdo/24/2007, 4Cdo/123/2003, judikát R 220/1950 Zbierky rozhodnutí československých súdov, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 419/2014 z 13.8.2014, z ktorých vyplynulo, že súd mohol vyvlastňovacie rozhodnutie preskúmať len z hľadiska existencie právomoci správneho orgánu na jeho vydanie v súlade s v tej dobe účinnými právnymi predpismi, nie však jeho zákonnosť; že nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu, môže ho preskúmať len so zreteľom na to, či ide o akt nulitný; že okrem povinnosti skúmať, či predpokladaný správny akt vôbec je správnym aktom (či nie je paaktom) a či ide o akt vydaný v medziach právomoci príslušného orgánu, sú súdy povinné zaoberať sa tým, či správny akt nadobudol právoplatnosť aj či je vykonateľný; uviedol, že náš správny poriadok vychádza z princípu rešpektovanie správnosti a zákonnosti správnych rozhodnutí, pričom tieto je možné preskúmať len príslušným zákonným postupom, čo znamená, že aj v prípade, že ak by sa tieto javili vecne nesprávnymi, resp. neuvádzali všetky náležitosti podľa príslušného právneho predpisu čo do obsahu, nemožno na ich účinky a následky neprihľadať. V tomto prípade na takýto právny akt nemožno nahľadať ako na akt nulitný (ničotný), ak je vydaný vecne príslušným správnym orgánom. Zároveň sa predpokladá jeho správnosť. Preto je nutné naň prihľadať. Ak takýto správny akt nebol zákonom predpísaným spôsobom zrušený, jeho účinky trvajú a to dokonca aj v prípade, keby dôvody pre jeho vydanie neexistovali.

9. Na základe vyššie uvedeného pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že vyvlastňovacie rozhodnutie je právoplatné a keďže sa žalobkyňa domáhala peňažného plnenia titulom bezdôvodného obohatenia, žalobu vo veci samej zamietol.

10. O zamietnutí návrhu na prerušenie konania rozhodol s poukazom na ust. § 164 C.s.p. z dôvodu, že žalobkyňa navrhla konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia konania o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. úz. S. O., avšak neinicovala žiadne súdne alebo správne konanie týkajúce sa sporného vlastníctva k nehnuteľnostiam, preto návrh na prerušenie konania zamietol.

11. O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 2, § 263 ods. 1 C.s.p. V danom prípade úspešným žalovaným by prináležala náhrada trov konania, avšak vzhľadom na to, že ju nežiadali rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovaným v 1. a 2. rade nepripuznal.

12. Rozsudok vo všetkých výrokoch napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, h/ C.s.p. Navrhla zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na nové konanie a nové rozhodnutie. Bola toho názoru, že pokiaľ súd prvej inštancie výrok o zamietnutí žaloby založil na zistení, že „vo veci nebolo sporné, že žalovaný v 2. rade je vlastníkom stavby - cesty II. triedy, od 1.1.2004, do 31.12.2003 bola uvedená stavba vo vlastníctve SR v správe žalovaného v 1. rade, takéto konštatovanie je správne pri výhrade, že žalovaní v 1. a 2. rade sa nestali vlastníkami pozemkov, na ktorých je stavba postavená, nakoľko ani jedno z vyvlastňovacích rozhodnutí sa nestalo právoplatným. V roku 1974 a 1989 vyvlastňovacím rozhodnutím ONV Košice - vidiek č. Vyst. č. 2649/1974-CŠ zo 6.3.1975 a č. ÚP 1700/89-Ng z 23.10.1989 k vyvlastneniu nehnuteľností patriacich jej právnym predchodcom nedošlo, preto štát - SR sa nestal vlastníkom nehnuteľností, na ktorých je stavba postavená. Nakoľko odôvodnenie v tejto časti rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa nej je podstatné a významné z pohľadu meritórneho rozhodnutia súdu, pre pochopenie tohto rozhodnutia preto je neprípustné, aby táto separátna časť dôvodov odôvodnenia rozsudku (bod 40 odôvodnenia) nedávala zmysel ako v namietanom prípade. Považovala za potrebné uviesť, že o vlastníctvo ona, resp. jej právni predchodcovia mali byť právne neúčinným spôsobom pripravovaní na dvakrát. Prvýkrát v roku 1974 a v roku 1989. Nešlo o opakovaný spôsob získania pozemkov tvoriacich predmet pôvodného vyvlastnenia, ale o zistenie zásahu nad rámec pôvodného vyvlastňovacieho zámeru na mieste samom po ukončení všetkých potrebných prác. Nepoužiteľne podľa nej pôsobí argumentácia súdu prvej inštancie v bode 41 odôvodnenia, že Okresný úrad Košice - okolie potvrdil právoplatnosť vyvlastňovacieho rozhodnutia dňa 25.6.1990 a vyjadril sa k procesnej nemožnosti obnovy konania. Nevie teda o aký relevantný a použiteľný úkon okresného úradu sa jedná podieľajúci sa na skutkovom stave, ktorý ustálil súd prvej inštancie. Pri hodnotení tohto dôkazu je podľa nej otázne s akou objektívnou motiváciou pri svojom stanovisku žalovanému v 2. rade sa riadil správny orgán prakticky toho istého stupňa vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu. Pre rozdielne posudzovanie tohto dôkazu opakovane predkladala prípis Štátneho archívu Košice zo dňa 23.8.2005, zo dňa 30.3.2006 a zo dňa 7.4.2006, ktoré listiny sú súčasťou súdneho spisu a boli súčasťou písomného stanoviska jej právnej predchodkyne zo dňa 29.10.2007. Bola toho názoru, že zo súdom osvojeného vyššie uvedeného dôkazu nie je zrejmé, ako sa súd oboznámil s ďalšími skutočnosťami, teda doručenkami o doručení vyvlastňovacieho rozhodnutia jednotlivým vlastníkom v administratívnom spise bez ohľadu na namietanú skutočnosť, že už mŕtvy vlastník, resp. spoluvlastník tej ktorej nehnuteľnosti nemohol byť účastníkom vyvlastňovacieho konania ani v období socializmu. Namietala správnosť prístupu súdu prvej inštancie k účinkom vyvlastňovacieho rozhodnutia v rozpore s písomným stanoviskom Správy katastra a Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie zo dňa 20.11.2007, z obsahu ktorého o.i. vyplýva, že jej právnej predchodkyne nevznikol nárok na náhradu, nakoľko k vyvlastneniu v minulosti nedošlo, teda nespĺňa podmienky § 3 ods. 1 písm. m/ zák. č. 503/2003 Z.z. Pokiaľ došlo k vyvlastneniu pozemkov s právnymi účinkami v reštitučnom konaní mala byť zákonným spôsobom odškodnená, pokiaľ tak v uvedených konaniach nedošlo a v tomto konaní jej žaloba bola zamietnutá, jej porušenému právu postupom súdu nebola poskytnutá ochrana. Namietala, že návrh na prerušenie konania bol ňou uplatnený pred vyhlásením ukončenia dokazovania, preto pokiaľ do doby vyhlásenia rozhodnutia súdom prvej inštancie nebola poskytnutá ochrana ňou uplatnenému právu, nebol dôvod tento stav riešiť pre ňu neprijateľným rozhodnutím, najmä pokiaľ neiniciovala procesné postupy pred Ústavným súdom SR pre prietahy v konaní a nič tomu nenasvedčovalo. Poukazovala na to, že zmyslom podanej žaloby bolo porušenie jej vlastníckeho práva a jej zastavanie stavbou cesty - jej prekládky v kat. úz. S. O. bez riadneho vyvlastnenia na ten účel plánovaných pozemkov, resp. v dôsledku faktického použitia jej pozemkov na stavbu bez právneho dôvodu, na takýto účel hoc aj verejnoprospešný, žalovaní mali získať pozemky, za ktoré mali vyplatiť vyvlastňovacie náhrady, resp. podľa obsahu nájomnej zmluvy mali platiť nájomné. Vyvlastňovacie rozhodnutie podľa nej je od počiatku právne neúčinným správnym aktom, ktoré v čase vydania nebolo nikdy účastníkovi doručené, nenadobudlo právoplatnosť ani vykonateľnosť. Z dôvodu neúčinnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia štát SR vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nenadobudol. Preto je daný odvolací dôvod o nesprávnom právnom posúdení veci. Právny stav, ktorý vie v súčasnosti oponovať účinkom vyvlastnenia je preukazovaný verejnou listinou, ktorou je príslušný list vlastníctva pre kat. úz. S. O. (napr. LV XXX), ktorým svoje vlastníctvo preukazuje. Rozlišuje pritom, že k zabratiu nehnuteľnosti došlo na základe namietaného neúčinného vyvlastňovacieho rozhodnutia a na základe samostatného faktického záberu pozemkov nad rámec vyvlastňovacieho rozhodnutia. Duplicitný list vlastníctva žalovaného v 2. rade spochybňuje jej vlastníctvo a jej LV č. XXX spochybňujúce vlastníctvo žalovaného v 2. rade. Preto za účelom rozhodnutia o opodstatnenosti uplatneného nároku bola dôvodná jej procesná požiadavka na vyriešenie vlastníctva a v dôsledku toho dôvodná požiadavka na konajúci súd prerušiť konanie a

postupom podľa ust. § 164 C.s.p. do doby určenia vlastníka sporných pozemkov. Tak by sa vyriešil dopad vyvlastnenia na vlastníctvo pri konkrétnych pozemkoch, čo súd prvej inštancie riešil odkazom na rozhodovacia prax súdov a s odkazom na rozhodnutie NS SR a ÚS SR o nulitných rozhodnutiach.

13. Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne proti rozsudku a uzneseniu navrhol potvrdiť rozsudok súdu ako vecne správny. Bol toho názoru, že žalobkyňa v odvolaniach neuviedla žiadne také námietky a skutočnosti, s ktorými by sa súd na pojednávaniach a v rámci dokazovania nezaoberal. K jednotlivým námietkam žalobkyne uvedených v odvolaniach sa už vyjadroval v písomných podaniach, ktoré sú založené v súdnom spise, prípadne ústne na pojednávaniach, čo je podchytené v zápisniciach o pojednávaní.

14. Žalovaný v 2. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne proti rozsudku a uzneseniu navrhol rozsudok aj uznesenie ako vecne správne potvrdiť. K odvolaním napadnutému I. výroku uznesenia (o zastavení konania - poznámka odvolacieho súdu) uviedol, že má za to, že rozhodnutie je dostatočne jasne odôvodnené, podľa jeho názoru procesný postup súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobcu konať pred súdom, čo dokazuje aj dĺžka sporu v danej veci. Vo vzťahu k II. výroku uznesenia sa nevyjadroval vzhľadom na to, že odvolanie proti tomuto výroku nie je prípustné. Poukázal na to, že žalobkyňa argumentuje v celom odvolaní (proti rozsudku) veľmi všeobecne vyvlastňovacími rozhodnutiami, ktoré sú podľa jej presvedčenia neprávoplatné, poukazujúc na to, že predmetom sporu od počiatku, t.j. od 11.11.1998 bolo vydanie bezdôvodného obohatenia a žalobkyňa sa domáha peňažného plnenia, preto podľa neho nebol dôvod spochybňovať právoplatnosť vyvlastňovacích rozhodnutí v tomto konaní. Mal za to, že počas sporu bol obsah práva na spravodlivý proces zachovaný, nevidí v rozhodnutí žiadne pochybenie, ktoré by dosiahlo takú intenzitu, že konanie voči niektorému z účastníkov by bolo možné považovať za nespravodlivé. Nestotožnil sa s námietkou o nesprávnom postupe pri hodnotení výsledkov dokazovania, nakoľko vyhodnotenie dôkazov súd ozrejnil aj v odôvodnení rozhodnutia a nejavilo sa mu, aby išlo o dôkazy vyhodnotené na základe ľubovôle, prípadne v rozpore s formálnou logikou. K námietke nesprávneho právneho posúdenia uviedol, že na splnenie tohto odvolacieho dôvodu musia byť splnené určité podmienky, ktoré odvolateľ v podanom odvolaní musí vyjadriť, čo z podaného odvolania žalobkyne nevyplýva. Subjektívne presvedčenie žalobkyne o neúčinnosti „právoplatného vyvlastňovacieho rozhodnutia“, na ktorom postavila svoje argumenty nepovažoval za dôvod. Keďže k 26.5.2017 žalobkyňa neiniciovala žiadne konanie týkajúce sa sporného vlastníctva, so zamietnutím návrhov na prerušenie konania sa v plnej miere stotožnil, v tejto súvislosti súhlasil s názorom žalovaného v 1. rade, že prerušovať konanie v takom rozsahu a v tomto štádiu konania ako je teraz, je v rozpore so zásadou hospodárnosti. Podľa neho prerušením konania v tejto veci aj v súvislosti s obdobím sporu a povahou veci by došlo k zbytočným prietahom a k porušeniu základného práva zakotveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Žalobkyňou uvádzané dôvody odvolania nepovažoval za opodstatnené, mal za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, s právnym názorom vysloveným súdom prvej inštancie sa stotožnil a rozhodnutia ako také boli podľa neho vydané v súlade s procesným právom.

15. Vyjadrenie žalovaných v 1. a 2. rade bolo žalobkyni doručené 26.7.2018.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

17. Žalobkyňa svojim odvolaním napadla rozsudok v celom rozsahu, teda aj vo výroku, ktorým návrh na prerušenie konania bol zamietnutý. Proti tomuto výroku v zmysle § 357 písm. n/ C.s.p. odvolanie nie je prípustné, pretože odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania, podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 C.s.p. Je teda zrejmé, že odvolanie je prípustné iba proti uzneseniu, ktorým bolo vyhovené návrhu na prerušenie konania. Pokiaľ súd nevyhovel návrhu na prerušenie konania, nie je proti zamietavému uzneseniu prípustné odvolanie.

18. Vychádzajúc z ust. § 386 písm. c/ C.s.p. odvolací súd odmietol odvolanie žalobkyne proti výroku, ktorým návrh na prerušenie konania bol zamietnutý.

19. V ostatnej časti, t.j. rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba vo veci samej zamietnutá a uznesenie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 380 ods. 2, § 389 ods. 1 písm. b/, c/ § 391 C.s.p.).

20. Rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ súd vychádzal zo záveru, že vyvlastňovacie rozhodnutie je právoplatné, s poukazom na to, že právny poriadok vychádza z princípu rešpektovania správnosti a zákonnosti správnych rozhodnutí, pričom tieto je možné preskúmať len príslušným zákonným postupom, čo znamená, že aj v prípade, ak by sa tieto javili vecne nesprávnymi, resp. neuvádzali všetky náležitosti podľa príslušného právneho predpisu, čo do obsahu, nemožno na ich účinky a následky neprihliadať; na takýto správny akt nemožno nahliadať ako na akt nulitný (ničotný), ak je vydaný vecne príslušným správnym orgánom; zároveň sa predpokladá jeho správnosť a ak takýto správny akt nebol zákonom predpísaným spôsobom zrušený, jeho účinky trvajú a dokonca aj v prípade, aj keby dôvody pre jeho vydanie neexistovali.

21. V dôsledku tohto nesprávneho právneho posúdenia veci súd nevykonal vo veci dokazovanie potrebné na riadne zistenie skutkového stavu, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p.

22. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, dôvodom pre zamietnutie žaloby vo veci samej bolo konštatovanie, že vyvlastňovacie rozhodnutie č. ÚP 1700/89 vydané Okresným národným výborom, odborom územného plánovania a stavebného poriadku z 23.1.1989 ktorým boli vyvlastnené nehnuteľnosti pôvodne zapísané na LV č. XXX, je právoplatné, preto z neho vychádzal.

23. Všeobecné súdy sú oprávnené skúmať, či správny akt je vôbec správnym aktom, či nejde o akt ničotný, či nadobudol právoplatnosť a či je vykonateľný. V rámci súdneho prieskumu správneho aktu potom prirodzene platí, že ak sa nekonalo so skutočným vlastníkom a nebolo mu ani doručené rozhodnutie o vyvlastnení, toto rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť v právnom slova zmysle ani k vyvlastneniu nehnuteľností. Inými slovami povedané, vlastník nemohol stratiť vlastníctvo k veci.

24. V spise sa nachádzajú listinné dôkazy predložené stranami sporu, resp. zadovážené súdom na návrh niektorých zo strán sporu, najmä LV č. XXX, LV č. XXX, ktorými právna predchodkyňa žalobkyne preukazovala vlastníctvo k pozemkom, ktoré mali byť pri výstavbe preložky cesty II/547 v S. O. vyvlastnené, resp. zastavané nad rámec vyvlastnenia, vyvlastňovacie rozhodnutie bývalého ONV Košice - vidiek č. ÚP 1700/89-Ng z 23.10.1989 (č.l. spisu 13,14), upozornenie Okresnej prokuratúry Košice - vidiek zo dňa 8.2.1995 č. Pd 4009/94 (doručené Obecnému úradu Košická Belá) na porušenie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (č.l. spisu 72), oznámenie Krajskej prokuratúry z 3.7.1995 sp.zn. Kd 4064/95-24 zasielané X. S. o podaní upozornenia, podľa § 17 ods. 1 zákona o prokuratúre, Okresnému úradu životného prostredia Košice-vidiek (č.l. spisu 73), oznámenie Okresnej prokuratúry Košice-okolie z 5.2.1999 sp.zn. Pd 4018/98-13 zasielané právnej predchodkyňi žalobkyne o preskúmaní zákonnosti postupu ÚP a SP ONV Košice - vidiek (č.l. spisu 74), stanovisko majetko-právneho útvaru Slovenskej správy ciest Bratislava, doručované žalovaným X. S. (č.l. spisu 75 až 77), odpoveď Cestného investorského útvaru z 24.8.1995 č. 2/362/1995 zasielané X. S. a spol. k otázke majetko-právneho vysporiadania vlastníkov (č.l. spisu 78), prehlásenie o uznaní finančných nárokov vydané Cestným investorským útvarom písomným podaním z 24.8.1995 č. 2/363/1995 doručované X. S. (č.l. spisu 79), časť geometrického plánu 14396238-145/96-porealizačného zamerania stavby cesty II/547 v kat. úz. S. O. (č.l. spisu 135 až 139), fotokópia vyvlastňovacieho rozhodnutia č. ÚP 1700/89-Ng a ďalšie súvisiace listiny zasielané MV SR, Štátnym archívom Košice, pobočka Košice, resp. fotokópia celého vyvlastňovacieho spisu (č.l. spisu 146-232), fotokópia rozhodnutia Okresného národného výboru Košice-vidiek, odbor PLVH č. Poř.1117/88-Be z 1.3.1989 a ďalšie príslušné listiny predložené Ministerstvom vnútra SR, Štátnym archívom v Košiciach (č.l. spisu 237-248), fotokópia odvolania proti vyvlastňovaciemu rozhodnutiu bývalého ONV Košice - vidiek č. ÚP 1700/89-Ng z 23.10.1989 podávané X. S. a spol. (U. U. - právnu predchodkyňou žalobkyne) doručované Obvodnému úradu životného prostredia Čaňa a ďalšie súvisiace listiny (č.l. spisu 255-259), rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice - okolie č.j. 2007/00253/52-Hk z 19.11.2007, ktorým rozhodoval vo veci rozhodnutia o vlastníctve právnej predchodkyne žalobkyne (č.l. spisu 260 - 264), upozornenie prokurátora z 3.7.1995 Pd 4064/95-22 zasielané Okresnému úradu životného prostredia Košice - okolie (č.l. spisu 272-274).

25. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou parcely č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX vedených na LV č. XXX (č.l. spisu 8) a podielovou spoluvlastníčkou v podiele 2/5 na parcelách č. XXXX, XXXX U. XXXX vedených na LV č. XXX, kat. úz. S. O.. Je pravdou, že uvedené listiny vlastníctva sú z 24.8.1998.

26. V zmysle § 70 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise do vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (Katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov sú údaje katastra (medzi ktoré patria aj údaje o právach k nehnuteľnostiam vrátane identifikačných údajov vlastníkov nehnuteľností) (§ 7 písm. c/ zák. č. 162/1995 Z.z.), hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak.

27. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje právnu domnienku, ktorá pripúšťa dôkaz opaku. Súd ju má preto za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyjde najavo opak (§ 192 C.s.p.).

28. Tieto údaje katastra nehnuteľností sú záväzné pre súd (a pokiaľ v konaní nevyjde najavo opak) súd z týchto údajov katastra nehnuteľností vychádza. Žalovaní tvrdia, že vyvlastňovacie rozhodnutie bývalého Okresného národného výboru Košice - vidiek, odboru územného plánovania a stavebného poriadku z 23.10.1995 č. ÚP 170//89-Ng je právoplatné. Priznávajú, že náhradu za vyvlastnené nehnuteľnosti žalobkyni doposiaľ neuhradili.

29. Žalobkyňa tvrdí, že vyvlastňovacie rozhodnutie voči nej a voči jej právnej predchodkyni nenadobudlo právoplatnosť, je neúčinné. Na preukázanie pravdivosti tohto tvrdenia predkladala listinné dôkazy vyššie uvádzané, z ktorých o.i. vyplýva, že predmetné rozhodnutie nebolo doručené ani jedným zo spôsobov v zmysle § 26 alebo § 24 zák. č. 71/1967 Zb. (viď upozornenie prokurátora z 8.2.1995 - č.l. spisu 257); že proti nemu podala odvolanie jej právna predchodkyňa, o ktorom doteraz nebolo rozhodnuté (č.l. spisu 256 a nasl.), že reštitučnému návrhu jej právnej predchodkyne na vydanie nehnuteľnosti nebolo vyhovené s poukazom na to, že nedošlo k ich vyvlastneniu (č.l. spisu 260 a nasl.).

30. Za takýchto okolností, bolo povinnosťou súdu ako predbežnú otázku vyriešiť, či žalobkyňa (nie)je vlastníčkou časti nehnuteľností, ktorých vlastníkmi v čase vyvlastňovacieho konania boli právni predchodcovia žalobkyne a boli predmetom tohto vyvlastňovacieho rozhodnutia. Za tým účelom bolo potrebné po oboznámení obsahu spisu bývalého ONV Košice-vidiek, odboru územného plánovania a stavebného poriadku č. ÚP 1700/89- Ng, fotokópia ktorého sa nachádza v spise, vyporiadať sa s tvrdením žalobkyne, že toto vyvlastňovacie rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť lebo nebolo doručené vlastníkom, teda jej právnym predchodcom, v súlade s vtedy platným právnym predpisom (zák.č. 71/1967 Zb.) V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 1 Cdo3/03 (uverejnené pod č. 48/2003 ZSP), z ktorého o.i. vyplýva, že vlastník nemôže stratiť vlastníctvo k veci na základe rozhodnutia vydaného v konaní, ktorého účastníkom nebol.

31. Rozsudok v zamietavej časti je nepreskúmateľný pre nedostatok a zmätočnosť dôvodov. Z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, o ktorom nároku rozhodoval. Navyše okrem zmeny žaloby podaním z 13.7.2011 a podaním zo 14.9.2006 došlo k zmene žaloby aj podaním z 15.6.2015 (č.l. spisu 344), ktorým podaním došlo aj k čiastočnému späťvzatiu žaloby, pričom o zmene návrhu a čiastočnom späťvzati žaloby súd prvej inštancie nerozhodol a svoj postup v tomto smere nevysvetlil. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, ako sa vypořiadal s tvrdením žalobkyne, že vyvlastňovacie rozhodnutie č. ÚP 1700/89-Ng z 23.10.1989 nenadobudlo právoplatnosť. Nevyplýva z neho či a ako vyhodnotil jednotlivé dôkazy a z ktorých dôkazov pri rozhodovaní vychádzal.

32. Nie je z neho zrejmé ako sa vypořiadal s námietkou žalovaného v 1. rade, podľa ktorej nie je vecne pasívne legitimovaný.

33. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

34. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. ust. § 220 ods. 2 C.s.p., pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd rozhodujúci o uplatnenom nároku aj o procesných návrhoch musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

35. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

36. V danom prípade je zrejmé, že v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie stranám sporu neozrejmil svoje myšlienkové pochody v súvislosti s právnym posúdením žalobkyňou uplatneného nároku, v súvislosti s rozhodovaním o procesných návrhoch takým spôsobom, aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby s prijatými závermi sa bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú.

37. Z uvedených dôvodov je potrebné považovať rozsudok aj za nepreskúmateľný v dôsledku čoho súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čím je naplnený dôvod pre zrušenie uznesenia aj rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b/, ods. 2 C.s.p.

38. Za takýchto okolností odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné iba zrušiť rozsudok, okrem výroku, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p., § 191 ods. 1 C.s.p.

39. Súd uznesením č.k. 20C/1136/1998-397 z 26.05.2017 konanie v časti o zaplatenie istiny 3.061,48 eur s 18% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.505,00 eur odo dňa 1.1.1999 do zaplatenia zastavil. Návrh na zmenu žaloby v zmysle podania žalobkyne z 13.7.2011 a návrh na zmenu žaloby v zmysle podania zo dňa 14.9.2006 nepripustil.

40. Vychádzal zo zistenia, že právna predchodkyňa žalobkyne žalobou z 10.11.1998 sa domáhala vo vzťahu k žalovanému v 1. rade zaplatenia sumy 3.240,40 eur - 97.620,10 Sk s 18% úrokom z omeškania odo dňa 1.1.1999 zo sumy 2.505,00 eur - 75.465,60 Sk. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania. Podaním zo 14.9.2006 požiadala o pripustenie do konania vstupu ďalšieho účastníka konania na strane žalovaného ako žalovaného v 2. rade - Košický samosprávny kraj, Nám. Maratónu Mieru 1, Košice, IČO: 35 541 016. Zároveň navrhla, aby súd zaviazal žalovaných k náhrade sumy 5.390,00 Sk s 18% úrokom z omeškania od 10.11.1998 titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie nehnuteľností od 10.11.1996 do 10.11.1998 a k náhrade sumy 21.560,00 Sk s 8% úrokom z omeškania od 1.11.2006 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie nehnuteľností od 23.10.2004 do 14.9.2006. Ďalej vychádzal zo zistenia, že podaním zo dňa 13.7.2011 žalobkyňa žiadala súd, aby zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť jej sumu 34.446,50 Sk, t.j.s 18% úrokom z omeškania ročne zo sumy 5.390,- Sk od 10.11.1998, zo sumy 2.138,- Sk s 8% úrokom z omeškania od 5.3.2002 do zaplatenia, zo sumy 2.251,50 Sk s 8% úrokom z omeškania ročne od 20.10.2005 do zaplatenia. Zároveň uviedla v tomto podaní, že požaduje A/ titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie nehnuteľností v kat. úz. S. O., zapísaných na LV č. XXX a LV XXX za zabraté plochy na stavbu cesty II/547 v zmysle žalobného návrhu za výmeru 2695,2 m² pri náhrade 1.- Sk/m² od 10.11.1996 do 9.11.1998 s 18% úrokom z omeškania od 10.11.1998 do zaplatenia (2695,2 m² x 1.- Sk x 2 roky = 5.390.- Sk s 18% úrokom z omeškania od 10.11.1998 do zaplatenia). B/ titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie nehnuteľnosti v kat. úz. S. O. zapísaných na LV XXX a LV XXX podľa súdu doručeného návrhu na zmenu uplatneného nároku predchádzajúceho právneho zástupcu navrhovateľka zo dňa 4.3.2002 vo výmere 425 m² za obdobie od 4.3.2000 do 12.11.2004 s 8% úrokom z omeškania ročne od 5.3.2002 do zaplatenia. Výpočet náhrady: 425 m² x 1.- Sk x 4 r. + 255 dní = 2138.- Sk úrokom z

omeškania ročne od 5.3.2002 do zaplataenia. C/ titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie nehnuteľnosti vo výmere 455 m² v zmysle upresnenia žalobného návrhu zo dňa 13.11.2006 za obdobie od 13.11.2004 do 19.10.2005 s 8 % úrokom z omeškania od 20.10.2005 do zaplataenia. Výpočet náhrady 455 m² 2x 4,00 Sk x 348 dní = 2251,50 Sk. D/ titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie nehnuteľnosti celkovo zabratých plôch na stavbu cesty II/547 v zmysle rozpísaných parciel pod bodom 1-3 tohto podania vo výmere 1451 m² za obdobie od 20.10.2005 do 19.10.2007 s 8,5% úrokom z omeškania od 20.10.2007 do zaplataenia. Výpočet náhrady 1451 x 8,50 Sk x 2 roky = 24667.- Sk. E/ titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie uvedených nehnuteľnosti o výmere 4371,2 m² sumu 101,80 Sk denne počnúc dňom 20.10.2007 do budúca (alt. až do uzavretia kúpnej zmluvy).

41. Po právnom posúdení veci podľa § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1, § 123 ods. 1, 2, § 124 ods. 1 C.s.p. súd mal za to, že žalobkyňa v podaní zo dňa 13.7.2011 upravila navrhovaný petiť žaloby, o ktorom súd doposiaľ konal (označenie ako bod A), v ktorom uviedla, že požaduje titulom bezdôvodného obohatenia za dočasné užívanie nehnuteľnosti v zmysle žalobného návrhu za výmeru 2695,2 m² pri náhrade 1Sk/m² od 10.11.1996 do 9.11.1998 s 18% úrokom z omeškania od 10.11.1998 do zaplataenia (2.695,2 m² x 1 Sk x 2 roky = 5.390,00 Sk s 18% úrokom z omeškania od 10.11.1998 do zaplataenia). Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobkyne, ktorý urobila po začatí prvého pojednávania a ktorý súd posúdil ako späťvzatie žaloby, súd so súhlasom žalovaných v 1. a 2. rade rozhodol tak, že konanie zastavil v časti o zaplataenie istiny 3.061,48 eur s 18% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.505,00 eur odo dňa 1.1.1999 do zaplataenia.

42. O návrhu na pripustenie zmeny žaloby rozhodol s poukazom na ust. § 139, § 143 ods. 1, 2, § 142 C.s.p. tak, že návrh na zmenu žaloby nepripúšťa.

43. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalobkyňa. Navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že proti všetkým výrokom podáva v celom rozsahu odvolanie z dôvodu, že návrh na zmenu žaloby podala za predchádzajúcej procesnej normy, súdu trvalo 11, resp. 6 rokov, kým pristúpil k rozhodnutiu o zmene žaloby, preto súčasný spôsob procesného posudzovania nároku je pre ňu neprijateľný a namieta ho. Namietala, že súd prvej inštancie v časti konanie zastavil, nepripustil zmenu žaloby v zmysle jej podania z 13.7.2011. Tým pre prípad iného právneho názoru odvolacieho súdu v merite veci jej znemožnil v tomto konaní uplatňovať „zmysluplnú“ sumu titulom bezdôvodného obohatenia. Do doby písomnej špecifikácie nárokov z 13.7.2011 viacerými podaniami žiadala zmenu žaloby bez toho, aby o nej bolo rozhodnuté. Ani napadnuté uznesenie tak nečiní, pričom písomné podanie sa vyporiadava len s rozdielom medzi pôvodnou žalovanou sumou a časťou špecifikovaného nároku pod bodom A, ale zároveň inak požaduje príslušenstvo istiny a uplatňuje nové nároky. Každý ďalší nárok pod B, C, D, E bol špecifikovaný aj s dopadom na príslušenstvo. Aj zmena žaloby podľa písm. E obsahuje špecifikáciu uplatňovanej sumy. Z týchto dôvodov mala za to, že je potrebné upraviť žalobu, resp. ňou požadované plnenie. Nemala ale záujem z konkrétnej sumy v časti svoj návrh vziať späť a v prevyšujúcej časti si spôsobiť nemožnosť uplatňovania týchto nárokov.

44. Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne proti rozsudku a uzneseniu navrhol potvrdiť rozsudok súdu ako vecne správny. Bol toho názoru, že žalobkyňa v odvolaniach neuviedla žiadne také námietky a skutočnosti, s ktorými by sa súd na pojednávaniach a v rámci dokazovania nezaoberal. K jednotlivým námietkam žalobkyne uvedených v odvolaniach sa už vyjadroval v písomných podaniach, ktoré sú založené v súdnom spise, prípadne ústne na pojednávaniach, čo je podchytené v zápisniciach o pojednávani.

45. Žalovaný v 2. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne proti rozsudku a uzneseniu navrhol rozsudok aj uznesenie ako vecne správne potvrdiť. K odvolaním napadnutému I. výroku uznesenia (o zastavení konania - poznámka odvolacieho súdu) uviedol, že má za to, že rozhodnutie je dostatočne jasne odôvodnené, podľa jeho názoru procesný postup súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobcu konať pred súdom, čo dokazuje aj dĺžka sporu v danej veci. Vo vzťahu k II. výroku uznesenia sa nevyjadroval vzhľadom na to, že odvolanie proti tomuto výroku nie je prípustné. Žalobkyňou uvádzané dôvody odvolania nepovažoval za opodstatnené, mal za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, s právnym názorom vysloveným súdom prvej inštancie sa stotožnil a rozhodnutia ako také boli podľa neho vydané v súlade s procesným právom.

46. Vyjadrenie žalovaných v 1. a 2. rade bolo žalobkyni doručené 26.7.2018.

47. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie proti uzneseniu je dôvodné lebo uznesenie v časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a v časti je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím boli naplnené dôvody pre jeho zrušenie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/,c/, ods. 2 C.s.p.

48. Napadnuté uznesenie vo výroku o čiastočnom zastavení konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ súd dospel k záveru, že vzhľadom na dispozitívny úkon žalobkyne urobený po začatí prvého pojednávania došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby (vo výške 3 061, 48 eur s prísli).

49. Z obsahu podania zo 14.9.2006 ani z obsahu podania z 13.7.2011 nevyplýva, aby žalobkyňa v časti zobrala žalobu späť a žiadala konanie zastaviť. V podstate to neuvádza ani súd prvej inštancie, keď konštatoval, že úkon žalobkyne posúdil ako čiastočné späťvzatie žaloby.

50. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

51. Späťvzatie žaloby je podaním v zmysle § 123 ods. 1 C.s.p. a musí obsahovať všetky zákonné náležitosti podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p.. Účinné späťvzatie musí obsahovať zrozumiteľný, jednoznačný a bezpodmienečný prejav vôle žalobcu vziať žalobu, prípadne jej časť, späť.

52. V predmetnej veci ani jedno zo súdom uvádzaných písomných podaní takýto prejav neobsahuje, nedošlo teda zo strany žalobkyne k späťvzatiu žaloby čo i len v časti, preto nesprávne postupoval súd pokiaľ konanie v časti o zaplatenie 3.061,40 eur s prísli. zastavil.

53. Uznesenie vo výroku o nepripustení zmeny žalobného návrhu je nepreskúmateľné pre neexistenciu dôvodov.

54. Ust. § 220 ods. 2 Cs.p. platí aj pre odôvodnenie uznesenia (§ 234 ods. 2 C.s.p.).

55. Aj uznesenie teda musí obsahovať odôvodnenie v súlade s cit. ust. § 220 ods. 2 C.s.p., pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd rozhodujúci o uplatnenom nároku aj o procesných návrhoch musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súдне rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

56. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľné uznesenie ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vyporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

57. Podľa § 389 ods. 2 C.s.p. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

58. Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

59. V danom prípade odvolanie žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým návrh na zmenu žaloby v zmysle podania z 13.7.2011 a 14.9.2006 nebol pripustený, vzhľadom na to, že proti tomuto výroku odvolanie nie je prípustné, teda uznesenie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd posúdil ako odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej z dôvodu, že rozhodnutie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 a táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

60. Odvolací súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky § 398 ods. 2 C.s.p., pre ktoré uznesenie vo výroku o nepripustení návrhu na zmenu žaloby bolo potrebné zrušiť, pretože boli dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2. Uznesenie v tejto časti je nepreskúmateľné, keďže súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil, z akého dôvodu nepripustil zmeny žalobného návrhu z 13.7.2011 a 14.9.2006. Okrem všeobecných zásad uplatňovaných pri posudzovaní návrhu na zmenu žalobného návrhu, žiadnym spôsobom nevysvetlil, pre ktorý dôvod nepovažoval návrh za dôvodný, t.j. či výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, prípadne či pripusteniu zmeny žalobného návrhu bránia iné dôvody. Súd prvej inštancie iba konštatoval, že návrh na zmenu žaloby nepripustil. Za takýchto okolností súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni konať pred súdom, prihliadajúc aj na skutočnosť, že o návrhu na zmenu žaloby zo dňa 3.7.2011 a 14.9.2006 bolo rozhodované uznesením zo dňa 26.5.2017, t.j. po uplynutí doby cca 11 a 6 rokov, pričom v prípade, ak by týmito podaniami došlo aj k rozšíreniu žalobného návrhu a žalobkyňa by si tieto nároky uplatnila novou žalobou (po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o nepripustení zmeny žaloby), išlo by o žalobu podanú po uplynutí premlčacej lehoty. Navyše tým, že súd prvej inštancie neprihliadal na návrhy žalobkyne, resp. jej právnej predchodkyne na pripustenie zmeny žaloby, fakticky si neujasnil, čo je predmetom tohto konania, keďže minimálne z písomného podania z 13.7.2011 vyplývajú skutočnosti, majúce podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci samej a výrazným spôsobom môžu prispieť k objasneniu predmetu konania. Uvedeným nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

61. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2 C.s.p. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

62. Po vrátení veci bude úlohou súdu predovšetkým si ujasniť, čo je predmetom konania, t.j. za užívanie ktorých nehnuteľností a v akom rozsahu sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia lebo len po zistení, čo je predmetom konania bude možné jednoznačným spôsobom posúdiť, či vyvlastňovacím rozhodnutím č. ÚP 1700/89-Ng z 23.9.1989 boli vyvlastňované, pre účely stavby cesty „II/547 Košická Belá obchvat“, nehnuteľnosti, čo i len v časti, za užívanie ktorých sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Za tým účelom bude vhodné zadovážiť aj identifikáciu parciel pre zistenie, či žalovaný v 2. rade je zapísaný ako vlastník aj tých častí nehnuteľností - pozemkov, ktoré mali byť vyvlastnené právnym predchodcom žalobkyne vyvlastňovacím rozhodnutím č. ÚP 1700/89-Ng z 23.09.1989 (viď LV č. XXX k.ú. S. O.). Následne bude povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť o návrhoch na zmenu petitu, potom posúdiť, či rozhodnutie o vyvlastnení bolo vydané príslušným orgánom, či sa stalo právoplatným a či je vykonateľné. Predovšetkým bude potrebné vyporiadať sa s tvrdením žalobkyne, že vyvlastňovacie rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť lebo sa nekonalo so skutočným vlastníkom, nebolo mu doručené rozhodnutie o vyvlastnení. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 1 Cdo3/03 (uverejnený pod č. 48/2003 ZSP), z ktorého o.i. vyplýva, že vlastník nemôže stratiť vlastníctvo k veci na základe rozhodnutia vydaného v konaní, ktorého účastníkom nebol.

63. Bude potrebné vyporiadať aj s listinným dôkazom, z obsahu ktorého vyplýva, že bolo podané odvolanie proti vyvlastňovaciemu rozhodnutiu (č.l. spisu 255), t.j. či o odvolaní žalobkyne, resp. jej právnej predchodkyne, bolo rozhodnuté.

64. Pokiaľ nedospeje k záveru, že predmetom konania je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti, ktoré nie sú vo vlastníctve žalobkyne, posúdi odôvodnenosť výšky uplatneného nároku.

65. Povinnosťou súdu bude vyporiadať sa aj so vznesenou námietkou premlčania, ktorá bola v konaní vznesená, ako aj námietkou vecnej pasívnej legitímácie.

66. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že označenie žalovaného v 1. rade nekorešponduje s názvom, ktorý vyplýva z poverenia daného žalovaným v 1. rade jeho pracovníčke na zastupovanie v konaní. Preto bude povinnosťou súdu posúdiť, či žalovaný v 1. rade tak ako je označený žalobkyňou má samostatnú právnu subjektivitu.

67. V ďalšom konaní bude teda úlohou súdu po ujasnení si, čo je predmetom konania, po posúdení (ne)dôvodnosti návrhov na zmenu žaloby, po posúdení či žalobkyňa je vlastníčkou nehnuteľností za užívanie ktorých sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, príp. po preskúmaní správnosti vyčíslenej náhrady za užívanie nehnuteľností rozhodnúť o žalobe.

68. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov celého konania vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

69. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta posledná C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).